Mizah

— Arkadaş, hangi partidensin?
— Halimden anlamadın mı?

ANLAYANA

KOKULU GAZETELER

Amerikada birkaç gazete kokulu çıkacakmış. Bu müstesna haberi bir telgraf havadisinden öğrendik. Bizim için pek yeni değil. Zira yıllarca evvel memleketimizde haftalık bir derginin kokulu kâğıtla çıktığını yaşlıca gençler hatırlar.

Bizim basınımız, kokusunu da, rengini de sonradan kaybetti. Gerçi bir kısmının kızıla çalan bakır rengi, bir kısmının halis altın sarısı olduğu anlaşılıyor. Fakat umumî tasnif, renk üzerine yapıldığından renksiz ve kokusuz olanlar müstesna, gazetelerimizin kokuları birbirinden ayrılmış değildir.

Elbette hepsi böyle mürekkep veya gaz kokarlar. Amma bu dış kokudur. Bir de onların fikirlerden gelme iç kokuları var. Burnu hassas okuyucular bu kokuyu hemen farkederek burun kıvırırlar. Çöp tenekesi kokusuna kimse tahammül etmez doğrusu. Amma, bir kısmı, sarmısak gibi, hâlâ kokusunu dışarı vermediği için ne olduğu pek kolay anlaşılamaz.

İlâve suretile gâzete veya mecmuaları kokulandırmak kabil olsa, acaba hangilerine ne koku yaraşır diye düşünüyorum da şöyle bir liste aklıma geliyor:

Cumhuriyete: Hercai menekşe kokusu,

Yeni Sabaha: Hacıyağı,

Hürriyete: Amerika malı herhangi bir koku,

Yeni İstanbula: Altındamla,

Akşama: Chanel,

Vatana: İskandal,

Son Saate: Gülsuyu!

BASİT BİR YANLIŞLIK!

Konyalı bir vatandaşın karısı hastalanmış... Olur a... Hastalık da, sağlık da insan için... Yalnız kadıncağız sinirlerinden hastaymış. İstanbula, hastahaneye göndermşiler (hangisi olduğunu öğrenemedim!!!). Aradan aylar geçmiş, günün birinde zayıf bir kadını adama:

— Al, işte senin karın bu! diye iade etmişler.

— Yahu, benim karım şişmandı! demiş.

— Havası yaramadı, hastahanede zayıfladı! demişler.

— Amma boyluydu, bu kısa! demiş.

— Hastalıktan oldu. Sen hayalinde büyütmüşsün karını! demişler.

Ne yapsın? Vatandaş da bu yeni kadını karısı diye almış, köyüne gitmiş. Aradan altı ay geçmiş. Kadının Kütahyalı olduğu ve Konyalının karısı olmadığı anlaşılmış. İş savcılıktaymış!

Not: Karısının şişmanlığından şikâyetçi olanlar, yahut bir yanlışlığa kurban gitmesini temenni edenler varsa... diye bu havadisi buraya naklettim.

SİVRİSİNEK

SEÇİM ALBÜMÜ

RAMİZ

1 Mayıs günü çıkıyor

SEÇİMLERE AİT YÜZDEN FAZLA HARİKULADE KARİKATÜR, SEÇİM MEVZUUNDA AKLA GELMİYEN BİR ALAY MEVZU, PARTİLERİN MİLLET KARŞISINDAKİ DURUMLARI, İŞLERİN İÇYÜZÜ HAKKINDA SEÇMENLERİ AYDINLATACAK HİCİVLER, ÜÇ RENKLİ NEFİS BİR KAPAK. GAYET AZ SAYIDA BASILDIĞI İÇİN ACELE EDİNİZ!

FİATI 50 KURUŞTUR

Cilt 8, Sayı: 199 FİYATI 25 KURUŞ 28 Nisan 1950

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

Günün Adamları

OH! Çok şükür... Nihayet belli oldu... Belli oldular da içimiz rahatladı... Aman efendim neydi o intizar? Beklemek masdarından ne kadar sıyga varsa (yâ sabur dahil) hepsini çektik. Allah çektirmesin!

Nihayet belli oldular da kurtulduk. Biz lâkırdısından, adaylar kalb çarpıntısından. Lâkin listelerde kimler yok! Halk Partisinden tekaüde sevkolunmuş veya ihraç kararı almış ne kadar emekli, emektar, hattâ emekler hali bulmuş adam varsa muhalefet safında... Parça bohçasından daha renkli olan muhalefet listelerine baktıkça, besbelli bunların da birer meziyeti var diyoruz.

Saltanat devrinin devletlûlarından biri konağının avlusuna bir araba karpuz yığdırmış. Evine döndüğü sırada bir de ne görsün? Minimini oğlu, karpuz yığınının üzerini, yüzünüze güller, ıslatıyor!

— Bre mel'un! diye gürlemiş devletlû, ne yaparsın?

— Kirlicelerini yıkarım babacığım!

— Bre dur, bari su değmemişlerden birini ayırayım!

Masum dayanamamış:

— Ayıramazsın ki baba, demiş, hepsine sıçrattım!

Günün adamı olmak pek zor değil. İki nutuk bir küfür çoğunu listeye götürür. Hüner, her isteyeni değil, ehil olanı seçmekteydi. Partiler zaaf gösterdilerse millete emin oldukları için göstermişlerdir. Yoksa halk, seçimde nasıl olsa kurudan yaşı tefrik eder!

MİZAHÇI

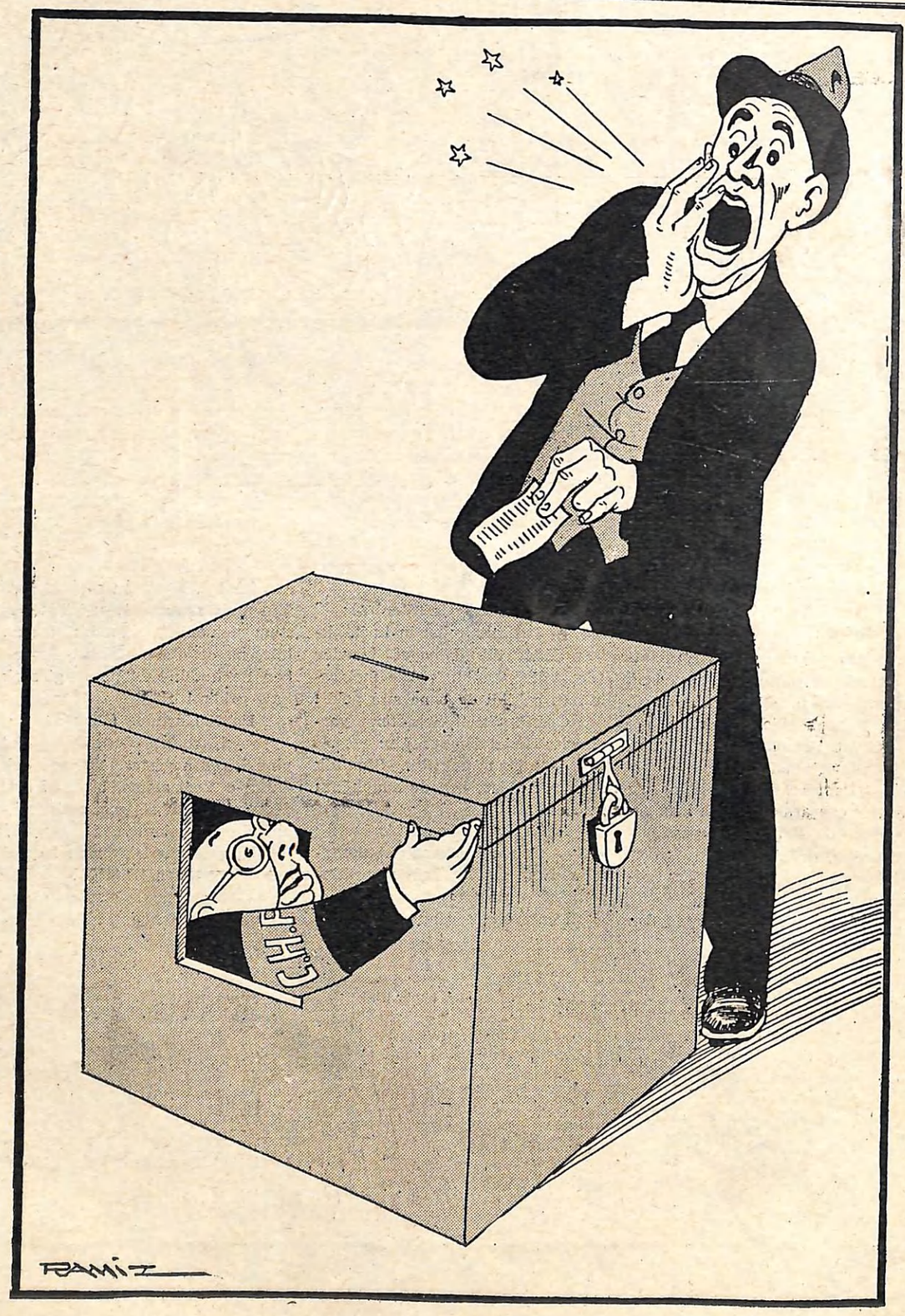

KORKUMUZ
C.H.P. — Korkma vatandaş! Reyini serbest kullan!

NİÇİN ADAY OLDULAR

Gözlerin altı simsiyah... Sakallar bir karışa yakın... Bakışlar mahmur... Saçlar tarak yüzüne hasret... Söylenen cümleye, İstanbul telefonları gibi beş dakika rötarla cevap vermede... Bir dalgınlık, bir hulya...

Hayır, sevgili okuyucularım, size Ahmet Rasim merhumun çok iyi başardığı esrarkeşlerden bahsetmiyorum. Anonim bir aday portresinin karakteristik noktalarını işaret ediyorum. Günün, İstanbul Valisinin icraatından sonra, en mühim hâdisesi, hiç şüphesiz seçim dâvasıdır.

İşte bu dâvada, birçok yurttaşların garibine gideceğini tahmin ettiğim bazı Halk Partili adayların durumunu aydınlatmak istiyerek kendilerine başvurdum. Verdikleri izahatı aynen zapta geçirdim.

Burhan Felek (İstanbul) dedi ki:

— Son zamanlarda Meclisin neş'esi kaçmıştı. Gazeteciler Cemiyeti Reisliği, Beden Terbiyesi İstişare Heyeti âzalığı, İstanbul Şehir Meclisi âzalığı, Cumhuriyet gazetesinin fıkra ve haftalık şey muharriri gibi basit işler de beni tatmin etmekten uzaktı. Onun için, namzetliğimi koymalarına müsaade ettim!

Peyami Safa (Bursa) daha kısa söyledi:

— Son romanım olan «Matmazel Noralyanın Koltuğu» beni tatmin etmedi. Maksadım bir C. H. P. koltuğu elde etmekti...

Cevat Fehmi Başkut (İstanbul), adaylığı hakkında:

— Demokratlar dışarıdan, biz içeriden çalışarak inşallah kısa zamanda Halk Partisine «paydos!» ettireceğiz! dedi.

İsmail Hakkı Baltacıoğlu (Afyon):

— Ben eskiden Kırşehirden meb'us çıkarılmıştım. Birkaç pot kırdım, amma kâfi gelmedi. Bir orman mıntıkasına verilmemi istedim. Daha rahat çam devirmek için. Lâkin dört yıllık devre zarfında afyonlanmış filler gibi ancak iki defa konuşabildiğimi nazarı itibara alarak beni Afyondan gösterdiler...

Hakkı Tarık Us (Manisa):

— Bizimki müzmin hastalıklara döndüydü. Nihayet birader (Asım Us) benim lehime meb'usluktan çekildi de bana sıra geldi!

C.H.P. Genel Sekreter yardımcısı Cevat Dursunoğlu:

— Adıma baktılar. Şimdilik dursun dediler, ben de adaylığımı geri aldım!

Agâh Sırrı Levend (Aydın):

— Benden levendini bulamadılar. Hem malûm, İnönü Ansiklopedisini ben idare ediyorum!

Denizyolları Umum Müdürü Cemil Yarman (Bursa) meyustu:

— Beni Denizyollarından atlatmak için böyle bir hilei şer'iyeye müracaat ediyorlar amma, inşallah seçimi kaybederiz! dedi.

Hasan Âli Yücel (Kuş - Giresun):

— İzmir Milletvekiliyken epey koz kırdım. İzmirden seçilmiyeceğim muhakkak olduğu için Giresuna nakledildim. Fındık kırsam bile, ne de olsa ufaktır. Esasen ben de fındık kabuğuna girecek hale geldim!

Fahri Kurtuluş (Rize):

— Kurtuluş dururken beni yine Rizeden göstermelerine pek aklım ermedi amma, bizde Parti disiplini vardır, dış geçiremiyeceklerimize ses çıkarmayız!

Ulus muharrirlerinden Kemal Zeki Gencosman (Elâzığ):

— Ben kemale ermiş, olgun bir adamım. Zekiyim. Hem Hazreti Osmana, hem Sultan Osmana hiç olmazsa ismen benzerim. Senelerdenberi başkalarını zan altında bırakacak yolda da olsa yine Partimi müdafaa eden yazılar yazdım. Hep o ekmeği yediğim için el azığından namzet gösterildim galiba!

Feyzullah Uslu (Manisa):

— Eskisi gibi yine Manisadan aday gösterilmem usluluğumun mükâfatıdır!

Şakir Zümre (İstanbul):

— Arada fabrikatör de bulunsun diye Parti Merkez Heyetince İstanbuldan aday göstermişler amma, kazanamıyacağımıza göre yarım elma, gönül alma kabilinden olacak!

Raif Karadeniz (Trabzon):

— Beni de Akdeniz bölgesinden aday gösterecek değillerdi ya!

GÖRÜNMEYEN ADAM

Varakı mihri vefa!

Tefsir!

Betarz-ı kudemâ

Olaylara dâir

Cânana dedim dem vurayım fasl-ı bahardan
Bahset dedi cânân bana sen sâde Bayardan

Yaklaştı seçim günleri herhalde cihânın
Bir nebze eser kalmadı kalbinde ayardan

Sorsan ki siyâset yeli poyraz mı, lodos mu?
Gelmez yine bir doğru cevap Nazmi Acar'dan

Girmiş denilir listeye erbâb-ı ticâret
Vermekle gelir vergisi emlâk ve akardan

Pek çokları ummuştu mükâfât amma merkez
Son gün taleb erbâbına pay verdi azardan

Ol saltanatın yeller eser şimdi yerinde
Halk Partilinin farkı mı var gayri tatardan

Elbette bilir kendini seçtirmeyi âlem
Oy verdirip ervâh-ı emekdâra mezardan

Erbâbı düşesten kapılandıkça görünmez
Bedbaht olanın şansına hep yek bile zardan

Bir âşık-ı sâdık gibi farketmez adaylar
Çoktanberi aydan güneşi, leyli nehardan

Olsaydı bütün derdlerimiz böyle havâi
Bir anda hafiflerdi ömür gerçi buhardan

Vur patlasın uğrunda kopar sanki kıyâmet
Mahrum kalamaz zengin olan bir gece bardan

Her lâhza sıkıştırmadadır halkı zaruret
Heyhât ki kurtulmıyoruz lâf ve karardan

Gül pembe ağızlar görürüz kanlı ağızdır
Sunturlu küfürler duyulur sözde kibardan

Arttıkça basın baskısı bizler de şaşırdık
Ürker gibiyiz yolda giden sıska çomardan

Râşid gibi bir coşkunu susturdu siyâset
Bahsetmiyelim gel, ne akardan, ne kokardan!

RÂŞİD

— Fena bir niyetim yok, hudutlarımı emniyet altına alıyorum!

Son numara

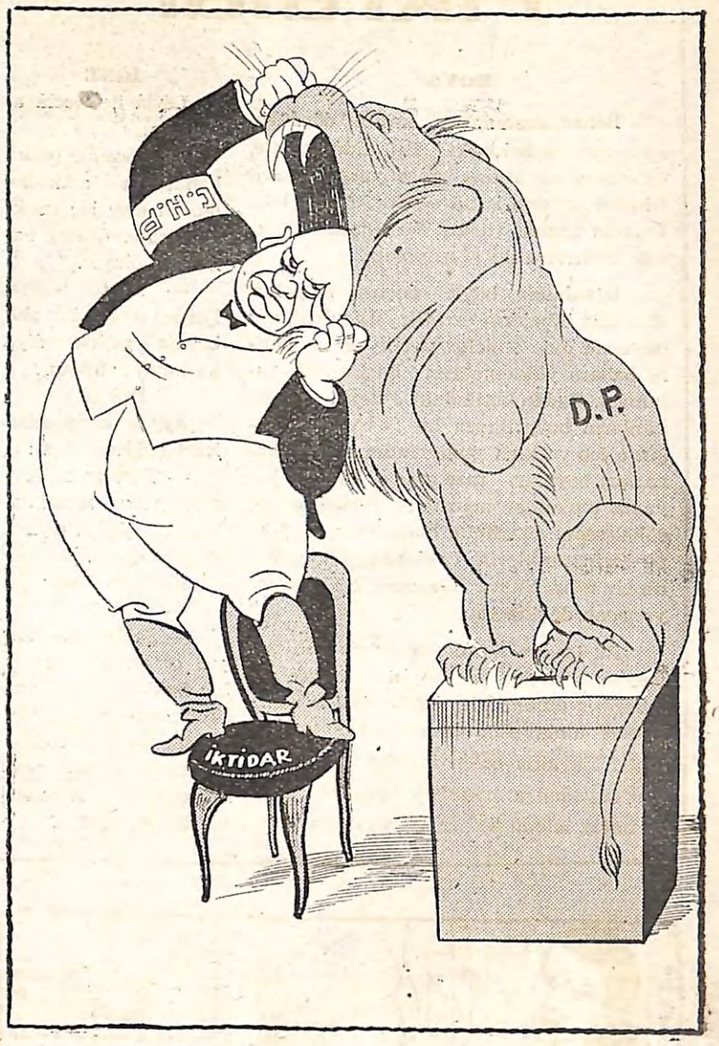

Çoğu gitti...

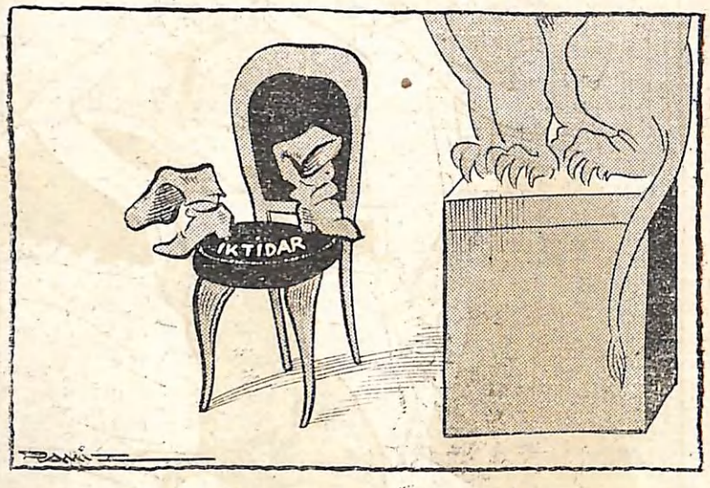

.... Azı kaldı!

İHTİYAT

Arkadaşına mütemadiyen hastahane civarında rastlıyordu. Nihayet merak etti, sordu:

— Otomobilini tebrik ederim, birader. Güzel bir araba. Fakat neden mütemadiyen buralarda dolaşıyorsun?

Yeni otomobil sahibi cevap verdi:

— Ben ihtiyatlı adamımdır, azizim... Uzaklarda işim yok... Ne olur ne olmaz!

İSABET

İstanbulu gezen Amerikalı seyyahlardan biri sordu:

— Nişan taşı nedir?

Tercüman cevap verdi:

— İsabet eden okların yerini gösterir.

— Ya? Peki, niçin isabet eden oklar için taş dikilirmiş?

— Bilmem, amma, isabet etmiyen oklar için taş dikilseydi herhalde bugün adım atacak yer bulamazdık!

Fıkralar

BOYA

Bahar, insanların kanını döndürüyor, bu muhakkak! Bu münasebetle, öyle herkesin aklına gelmiyecek yüksek fikirler ortalığı istilâ ediyor. Bahar bu... İnsanın başına vurur. Bu arada iç açacak kararlara da rastlıyoruz.

İstanbulda, böyle seçim dalgaları arasında bihakkın estetik mülâhazalara dayanan öyle emirler veriliyor ki, illetini bahara yüklemekten başka çare bulamam. Cadde üstündeki evlerin ve dükkânların boyatılması bu nevidendir. Kışın o loş ve kirli günlerinden kalma kararmış boyaları tazelemek, kat kat boyayla mukaşşer acuzelere dönen şehrin sokaklarını, ömrünün baharında bir körpe kızın renklerile canlandırmak yerinde bir fikir. Yalnız Missouri geldikçe boyanacak değiliz ya...

Bu iş için İstanbula, işinin ehli boyacılar getirtileecek, böylece birçok işsizlere iş bulunacak, herkes sevinecek... Bütün bunlar âlâ ya, ne renge boyamalı? İlk akla gelen fıstıkîye mi? Orasını boyadan anlıyanlara bırakalım. Kızıl hariç, istedikleri renge boyasınlar!

İĞNE

Leylâ ile Neclâ arasında:

— Kocam başka kadınlarla alâkadar olacak diye hiç korkmuyorum. Çünkü bana deli oluyor.

— Evet amma, kardeş, arada bir aklı başına gelirse diye korkmuyor musun?

İNSAF

Ayyaş karakoldan içeri hiddetle girdi:

— Dün gece devriye gezen memurunuzdan şikâyetçiyim! diye haykırdı.

Komiser sordu:

— Sebep?

— Sebep şu: Beni yol ortasında sızmış bir halde bulunca vazife icabı buraya getireceğine evime kadar götürmüş, karıma teslim etmiş. İnsaf yahu, bu da yapılır mı?

— Başından hiç aşk geçti mi?
— Evet, amma başımdan aşağı geçti!

— Mayısın ilk günü kıra gitsek de bir kuzu çevirsek...
— O kolay; şöyle bir yağlı koç bulup çevirsek daha iyi değil mi?

HAYRET!

Esat Mahmut Karakurt bilârdo meraklısıdır. Geçen gün masa başında istakasını tebeşirlerken arkadaşı:

— Şu topları görüyor musun? dedi. Yeryüzünde kullanılan bu fildişi bilârdo toplarını yapmak için her sene beş yüz fil lâzım geliyormuş.

Esat Mahmut Karakurt şaşırmıştı:

— Allah Allah! dedi. Filler bu işi nasıl başarıyorlar, hayret doğrusu!

GÖZ AĞRISI

Müessesenin en kıdemli memuruydu. İhtiyarlayıp ayrılmak zorunda kaldığı zaman müdür duvardaki saati indirtip memurunu çağırdı:

— Yirmi beş yıllık hizmetinize nâçiz bir mükâfat olmak üzere bu saati kabul etmenizi rica ediyorum, dedi. Malûm ya, şu çeyrek asır zarfında gözünüzü saatten ayırmamışsınızdır... Herhalde çok seviyorsunuz...

ÇARE

Güzelliğe meraklı bir zat, karısının resmini almış, bir «güzellik müessesesi»ne götürmüştü.

— Karımın güzel olması için ne yapmam lâzım? diye sordu.

«Güzellik mütehassısı» resme uzun uzun baktıktan sonra cevap verdi:

— Bunun bir tek çaresi var, efendim: Başka birisile evlenmelisiniz.

SAKLA SAMANI...

Yolcu otele indi.

— Boş odanız var mı?

— Maalesef, efendim. Sekiz odamız vardır. Her zaman yedisini müşterilere veririz, birini de ihtiyat olarak saklarız. Bu gece yedisi de dolu.

— Peki? Ya sekizincisi?

— Aman, efendim! Onu nasıl verebiliriz? Sonra ihtiyat odamız kalmaz!

★ **Hüseyin Ramazanoğlu, Sultanahmet:**

Ben küçük bir çocuğum. Amma güreşe meraklıyım. Bu işin bütün dalaveresini öğrenmek istiyorum. Rakiplerimin sırtını yere getirmek için kimden ders alsam?

Akıl Hocası:

Yirmi beş yıldır bu yolda ihtisas yapmış gedikli bir Halk Partisi antrenöründen!

★

★ **Artin Zırtabozyan, Aşkale:**

Ben, Halk Fırkasının son mali tehcir hareketile burada tavattun etmiş bir vatandaşım. Acaba artık İstanbula dönebilir miyim?

Akıl Hocası:

Döner ve hattâ kendinizi tedavi bile ettirebilirsiniz!

★

★ **Lebip Fehmi Yurdoğlu, İzmir:**

Bunca yıllık emektarı olduğum halde Halk Fırkasının resmî listesinde ismim çıkmadı. Ben şimdi ne yapayım?

Akıl Hocası:

Eskisi gibi yap, hiçbir işe yaramamakta devam et!

★

★ **Neclâ Soyuiyi, Ergani:**

Oralarda havalar düzelmiş, yaz gelmiş diyorlar. Halbuki yurdun birçok bölgeleri henüz kar altında. Buzları eritmek için ne yapmalı?

Akıl Hocası:

Ateşli delikanlıları o taraflara göndermeli!

★

★ **Rukiye Rüküş, Mardin:**

İstanbula bir elbise ısmarlamak istiyorum, hangisi daha iyi diker?

Akıl Hocası:

Onu bilmem amma, hepsi iyi para alır, hiç merak etmeyin!

— Hiç meşgul olmuyorsun, bugün ben parti adayıyım...
— Kim demiş? Ben partinin alayiyle meşgulüm!

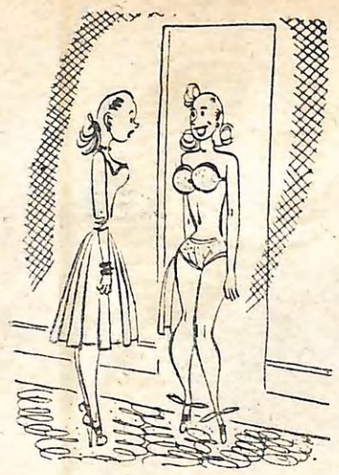

— Taksitle elbise aldım da... Giydiğim, birinci taksitidir!

— Size aşkıma delil olarak bir buket takdim ediyorum...
— Madenden olsa daha iyi olmaz mıydı?

— Affedersiniz, boyanın nereye damladığını görebilir miyim?

— Rica ederim, perdeyi indirin, mütemadiyen yüzümü kesiyorum!

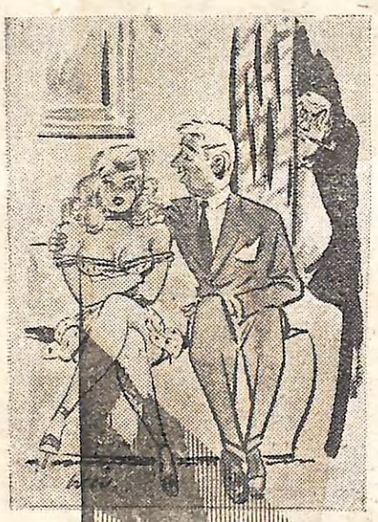

— Kalbimin sesini duyuyor musun sevgilim?
— Ben duymuyorum amma, kocam herhalde duyar!

Tek Keramet

Gider ayak

Kesti mahdum polkayı, kesti kerime dansı;
Başladı her tarafta Politika romansı!

★

Seçimden başka işler arka plânda şimdi;
Ne beşler kongresi, ne üçler konferansı!

★

İktidar, saatte bir, baygınlık geçiriyor;
Mayıs on dörde kadar yetmiyecek esansı!

★

Nasıl başı dönmesin iktidarın, ki ancak
Demokrat Partinindir yüzde yüz seçim şansı!

★

Netice hiç değişmez, el ele verse hergün
Ankara Radyosiyle Anadolu Ajansı!

★

İnsana her dakika blöf hissi veriyor
Şu Millet Partisinin sonu gelmez rölânsı!

★

Bundan böyle zor görür piyasa el altından
İdhal malı permisi, ihraç malı lisansı!

★

Elini çabuk tutup sayılı kullarına
Dağıtırsa dağıtsın iktidar son avansı!

★

Ozan, on dört Mayısta tahakküm zümresinden
Kurtaracak şu yurdu bu milletin bon şansı!

DELİ OZAN

— Zam talebini patron nasıl karşıladı?
— Gayet iyi karşıladı!

— Amca, greko-romen mi, serbest mi?

— Doktor, nasıl bu[illegible]
— Tam arzuma göre!

GRİPİN
GRİP - BAŞ - DİŞ ve ROMATİZMA
AĞRILARINA KARŞI

Hikâye

Meçhul âşık

Yazan: Vir Gül

MÜJGÂN aldığı imzasız mektubu heyecanla ve renkten renge girerek okudu... En nihayet kıpkırmızı kesildi, kalbi yerinden kopacak gibi atmıya başladı.

Meçhul adam: «Sizi gördüğüm gündenberi...» diye başlıyor, uykusuz geçen gecelerini anlatıyor, «sizsiz yaşıyamam» diye kat'i hükmünü veriyordu.

Müjgân bunları okuduktan sonra evvelâ zarfın üzerine baktı.

«— Acaba yanlış mı?» diyordu.

Hayır. Zarfın üzerinde kendi adı, soyadı, adresi vardı. Sonra aynaya baktı:

«— Ben bu kadar güzel miyim?» diye merak ediyordu.

Ona da hayır! Müjgân öteki kadınlar gibi değildi. Haddini bilir ve güzel olmadığını, hattâ çirkin bile olduğunu kabul ederdi. Gençliğin terütazeliği, cerbeze ve biraz da inadile, tuttuğunu koparmış, bir dansta dam yoksulluğundan beline sarılan eli bir daha bırakmamış, nihayet ona altın halkayı geçirmiye muvaffak olmuştu.

Ondan sonra da kocasına dört elle sarılmış, yakasını değil, paçasını bile bırakmamıştı. Zavallı Hulki! Onun elinden çekmediği kalmadığı halde, bütün kabahati kendine bulan mazlum bir insan haliyle, gık dememişti ve diyeceği de yoktu.

Hulki iyi kalbli, nazik bir erkekti. Karısının çirkinliğini bir kere olsun ve en ufak bir iyma ile olsun, yüzüne vurmamıştı. Yalnız, Müjgân pekâlâ bilirdi ki kendisi çirkinin çirkiniydi ve Hulki onu zerre kadar sevmiyordu.

Amma, ne çare! Bir kere halka geçmişti boyunlarına, çekeceklerdi... Ve çekiyorlardı da...

Ankaradaki meçhul âşık işi daha ilerletmiş: «Müjgâncığım!» demeğe başlamıştı.

Fakat bu mektup nereden çıkmıştı? Yazan kimdi? Öyle içten yazıyor, öyle dil döküyordu ki yalan veya alay olmasına imkân yoktu, olsa olsa rüya olabilirdi.

O da değildi. Çünkü üç gün sonra bir mektup daha geldi. Bu seferki siyasî nutuklar gibi ateşliydi ve plâj kumları gibi yanıp tutuşuyordu. Ankaradan İstanbula gelinciye kadar mektubun kâğıdile zarfı nasıl olmuş da alev almamıştı, bizim Müjgân bir türlü kestiremiyordu.

«Müjgâncığım, kocandan ayrıl, bana gel. Hayatımın sonuna kadar beni mes'ut et, hayatımın sonuna kadar ben de seni mes'ut etmiye çalışayım» diyordu.

Mütevazı bir adama benziyordu.

Müjgân tekrar bir zarfın üzerine, bir aynaya bakarak düşündü:

«— Kim bu beni seven acaba?»

Üçüncü mektupta tafsilât geldi: Şimdilik adresini gizliyen, yalnız «Murtaza Bucurgat» diye imza atan meçhul âşık onu bir hafta evvel İstanbula alış-verişe geldiği zaman görmüş, sezdirmeden ve sektirmeden takip etmiş, evini, adını, sanını öğrenmiş.

«— Aşkım o kadar derin, kalbimde o kadar büyük ki yerin, seni elde etmek için, herşeyi göze aldım» diyordu.

Ve yine aynı teklif:

«— Kocanı bırak bana gel!»

Müjgân «evet» dediği gün meçhul âşık adresini bildirecek ve birinci mevki yataklıyla veya, tez elden, tayyareyle gelmesi için masrafını gönderecekti. Sonra balaylarını Amerikada geçireceklerdi.

Müjgân pek o kadar hayalperest bir kadın değildi. Derhal «evet» demedi. Fakat yemekten, içmekten kesilmişti, hep onu, meçhul âşıkını düşünüyordu.

«— Acaba nasıl adam? Güzel mi? Zengin mi? Nenin nesi? Acaba neci? Tüccar mı? Meb'us mu?»

Bu suallere, içinden bir ses cevap veriyordu:

«— Nenin nesi, kimin fesi olursa olsun, değil mi ki seni seviyor? Bitti! Tamam! Kes alâkanı burayla, fırla git Ankaraya tayyareyle...»

Şeytan bu! Sade erkekleri kandıracak değil ya, bazan işte böyle kadınları da kandırır.

«— Evet, de... Evet, de...»

Müjgân, kulağına fısıldanan bu nasihatı dinledi, yâzdığı ilk ve son cevapta: «Geliyorum!» diye müjde verdi.

Üç gün sonra bir mektup ve dolgun bir havale.

Akşama da Müjgân kocasına yalanı kıvırdı:

«— Ankarada bir arkadaşımın düğünü var... Haber yollamış, ille gelsin... Gelmezse vallahi, billâhi darılırım, demiş. Kâfiri pek severim. Ana mektebinden arkadaşımdır. Düğününde bulunmayı isterim amma...»

Hulki kızmış gibi kaşlarını çattı:

«— E? Gitsene? Ne gitmiyorsun?»

«— Bilmem ki... Sen müsaade eder misin?»

Hulki güldü:

«— İlâhi hanım! İnsanın ana mektebinden arkadaşı evlenir de hiç düğününe gitmez olur mu! Aşkolsun doğrusu! Arkadaş böyle günlerde belli olur. Git, durma!»

Ertesi gün Müjgâna Hulki Bey de dolgun bir yol ve cep harçlığı verdi. Akşama da ekspresin arkasından mendil salladı.

* * *

Üç gün sonra Hulkiye Ankaradan şöyle bir mektup geldi:

«İki gözüm Hulkiciğim;

«Talimatın ve tertibatın veçhile karını buraya çekmiye muvaffak oldum. Dün geldi, karşıladım. Karını başından atmak için kırk yıl düşündükten sonra bulduğun plân güzel ve mükemmel... Senden aldığım aşk mektuplarını kendi yazımla dikkatle kopya edip buradan kendisine gönderdim. Dört, beş mektuptan sonra yelkenleri suya indirdi ve kendini buraya attı. Madem sende bu kadar kuvvetli bir muhayyile var, bunu bari kendine karşı kullansaydın da karının güzel olduğuna kendini ikna etseydin.

«Şaka bertaraf, karın hakikaten yenir yutulur şey değil. Bunca senedir tahammülünden dolayı seni tebrik ederim. Vâdettiğin para geldiği zaman — dikkat et: Paranın değil, senin hatırın için — Müjgânla evleneceğim. Fakat ona ne kadar tahammül edebileceğimi bilmiyorum. İcabında bu sefer de senden ben yardım isterim. Beni yüzüstü bırakmazsın, değil mi? Malûm ya, biz ilkmektepten arkadaşız. Arkadaş arkadaşa böyle günlerde lâzım olur.

«Hasretle gözlerinden öperim, kardeşim.

«Murtaza Bucurgat.»

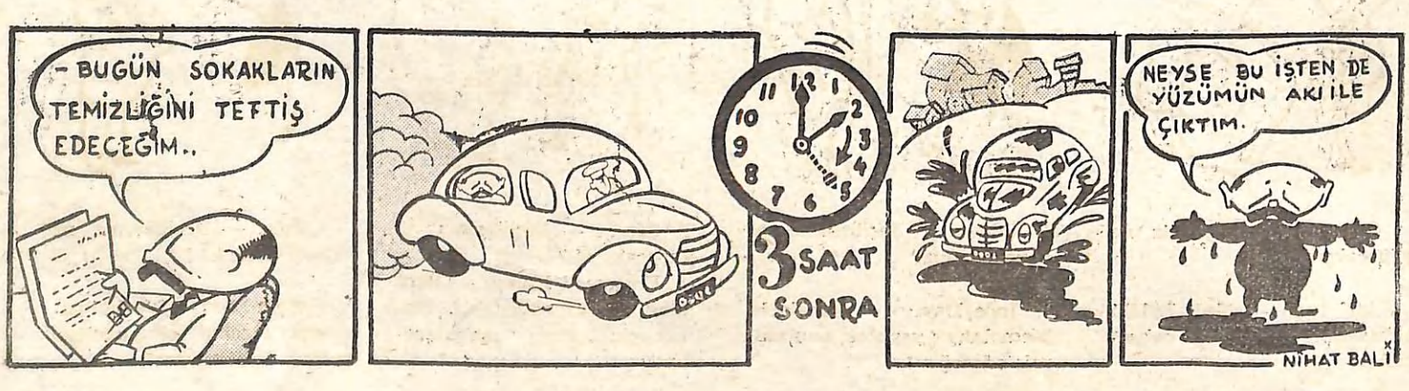

Küçük Valinin maceraları

Çömezin Röportajları: 199

Seçilirseniz Ne Yapacaksınız ?

Çizen: Ramiz

Çömez — Seçilirseniz ne yapacaksınız?

Hasan Saka — Bir yiyip halime bin şükredeceğim!

Çömez — Seçilirseniz ne yapacaksınız?

Lûtfi Kırdar — Meclisi bir yeşil saha yapacağım!

Çömez — Seçilirseniz ne yapacaksınız?

Hüseyin Cahid — Arabuluculuk vazifesine partiler arasında devam edeceğim!

Çömez — Seçilirseniz ne yapacaksınız?

Falih Rıfkı — Ne yapacağımı şaşıracağım!

Çömez — Seçilirseniz ne yapacaksınız?

Hilmi Uran — Zayıf adaylar göstererek seçilmemi sağladıkları için Demokratlara iltihak edeceğim!

Çömez — Seçilirseniz ne yapacaksınız?

Şükrü Saracoğlu — Gene Meclis Başkanlığı yapacağım!

Çömez — Seçilirseniz ne yapacaksınız?

Şevket Mocan — Beni seçtirmeyi akıl ettiği için Bayarı tebrik edeceğim!

Çömez — Seçilirseniz ne yapacaksınız?

Hamdullah Suphi — Aziz müslüman, ne yapsam beğenirsiniz? Parti vuracağım!

Çömez — Seçilirseniz ne yapacaksınız?

Atıf İnan — Yedi Eylûlü sağ salim atlatmıya çalışacağım!

Çömez — Seçilirseniz ne yapacaksınız?

İnce Dayı — Hasolarla Memolar ne yapacak, onu merak edeceğim!

Çömez — Seçilirseniz ne yapacaksınız?

Ercümend Ekrem — Beni aday göstermediler ki... Bunun için D.P. ye dua edeceğim!

Çömez — Seçilirseniz ne yapacaksınız?

Ethem İzzet — Meçhul gazetemi meçhul okuyuculara bedava dağıtacağım!

FIKRALAR

HÜRRİYET

Demokrasi ve hürriyet münakaşaları kahvede gırla gidiyordu. Konuşulanları uzun uzun ve sessiz sadasız dinliyen bir babalık:

— Vallahi, dedi. Benim aklım ermiyor... Kimden, neden şikâyet ediyorsunuz? Ben kendi hesabıma öyle bir memlekette yaşıyorum ki karımdan başka kimsenin sözüyle hareket etmiyorum. Bundan daha demokrasi ve hürriyet memleketi olur mu!

TAŞ

Babıâlinin gedikli müflislerinden biri yeni bir mecmua çıkarmıya karar vermişti. Bunu duyan bir patron onu tebrik etmekle beraber:

— Mecmuanın yaşıyacağından hiç ümidim yok, dedi.

— Neden?

— Neden olacak, senin maymun iştahlılığın meşhur. Bir iki sayı çıkarırsın, sonra bıkarsın.

Gedikli müflis cevabı yapıştırdı:

— Ne münasebet! Senin gazetenden de ben bıktım usandım amma, bak hâlâ çıkıyor.

BİR BOYNUZ MESELESİ

Milletvekili adaylarından biri köye gitmişti. Bir tarlanın kenarından geçerken birdenbire durdu:

— Aman ne güzel inek! Yalnız, neden boynuzu yok?

Köylü izahat verdi:

— İneklerin muhtelif sebeplerden boynuzu olmaz. Ya geç çıkar, yahut çıkmıştır da müşmüştür. Bazı cins doğuştan boynuzsuzdur. Buna gelince; bunun boynuzsuz oluşu inek olmayışındandır. Çünkü gördüğünüz inek değil, attır.

TAKİBAT

Komiser, sarhoş olup umumi asayişi ve şehrin sükûnunu (!) ihlâl etmekten dolayı karakola getirilen adama sordu:

— E, suçunu kabul ediyor musun?

Adam nutuk geçmiye başladı:

— Zaten Âdemoğullarının haleti ruhiyeleri hep bu merkezdedir. Asıl kusurluları görmezler, masumlardan öc alırlar. Ben ne Byron kadar sefihim, ne Verlaine kadar sefilim, ne Shakespeare kadar küfür ederim, ne...

Komiser, adamın lâfını kesti:

«— Pekâlâ, pekâlâ, kâfi.» Sonra memurlardan birine döndü: «Saydığı isimleri tesbit et de onlar hakkında da takibat açalım.«

AYNİ CİNSTEN

— Sabaha kadar gözümü kırpmadım... Mütemadiyen havladı durdu.

— Ne? Komşunun köpeği mi?

— Hayır, benim köpek dişim.

HACIYATMAZ

Fazıl Ahmede:

— Dünyada arzın cazibesine tâbi olmıyan ne vardır? diye sordular.

Üstad cevap verdi:

— Hiçbir şey yoktur. Yalnız, hayat pahalılığı müstesna.

DALGA

«Kadın denize benzer» sözünün nereden geldiğini merak ediyorlardı.

Nazmi Acar izah etti:

— Kadın elbette denize benzer. Çalkanması, kabarması, ve, hepsinden fazla, dalgası boldur...

MERAK

Selma bir kitap okuyordu.

Belma sordu:

— Nedir o okuduğun kitap?

— «Bir milyon kadın ne istiyor?»

— Aman! Ver bakayım! Acaba ismimi doğru yazmışlar mı?

HAYAL KUVVETİ

Vasfi Rıza lokantada çorba getirtmişti. Manzarasını pek beğenmeyince garsona sordu:

— Bu ne bu?

Garson kemali azametle cevap verdi:

— Terbiyeli, etli, havuçlu meşhur Felemenk usulü kraliçe çorbası...

Vasfi Rıza hayretle gözlerini açtı:

— Maşallah! dedi. Ne geniş muhayyileniz var! Hayret, doğrusu! Bu muhayyile ile siz romancı olun yahu!

DOST - DÜŞMAN

Sümerbank İstanbul şubesi Müdürü Muhip karıncayı incitmekten korkan melek gibi bir zattır.

Geçen gün bir arkadaş sordu:

— Senin hiç düşmanın yok mudur, üstad?

— Vardır.

— Peki, düşmanlarına karşı nasıl hareket edersin?

— Dost olmıya bakarım.

— Allah Allah! Onlar sana düşman olsunlar, sen onlara dostluk göster! Ben senin yerinde olsam onları imha etmiye bakarım.

Sümerbankçı güldü:

— Ben de öyle yapıyorum. Hepsi dostum olunca düşmanım kalır mı?

YALAN

Bey, hizmetçisine tenbih etmişti:

— Beni arayan olursa, yok, dersin.

— Peki, efendim.

Biraz sonra bir misafir geldi.

— Bey evde, değil mi?

— Hayır efendim, yok.

Misafir zorlu bir şeydi.

— Yalan söylüyorsun! diye çıkıştı.

Bu sefer hizmetçi kızdı:

— A! Ne münasebet! Ben neden yalan söyliyeyim! Bey söylüyor!

EVVELÂ CAN

Karı-koca lokantaya girdiler.

Garson özür diledi:

— Yemeklerimiz hemen hemen hiç kalmadı efendim. Yalnız, bir kuzu dolmasiyle, bir tabak yer elması, bir porsiyon pilâv, bir de kompostо var.

Adam:

— Peki, onları getir, deyince, karısı içini çekti:

— Vah vah şekerim! Sen ne yiyeceksin?

EMİR ÇIKTI!

Müdür, şikâyete gelen adamı uzun uzun dinledi. Sonra sordu:

— Demek bizim memurlardan biri size «Cehenneme git!» dedi ha?

—Evet, efendim. Emredin de...

Müdür adamın lâfını kesti:

— Pekâlâ, pekâlâ. Olur canım. Gitmeyin...

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:

RAMİZ GÖKÇE

Basıldığı yer:

Kardeşler Basımevi - İstanbul

SAYI : 199

PERİ

30 uncu sayısı

enfes mevzularla, görülmemiş resimlerle

çıktı

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Mizah

Cazzzz.... diye yananlara:
Çiçi-çiki-bummm!-çik...